

PODLAVIČNÍK

ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ A MŠ TOVAČOV

2. číslo

říjen 2024

Úvod

Milí čtenáři,

podzimní prázdniny utekly jako voda a my vstupujeme do předposledního měsíce roku 2024. Druhá polovina října se nesla v duchu příprav na Halloween a naše třídy i chodby jsou plné dýní, pavouků, kostlivců nebo duchů.

Ale i jinak přinesl říjen spoustu zajímavých akcí a aktivit, o kterých si můžete na následujících řádcích přečíst. Také soutěž se nám krásně rozjíždí, sešlo se opravdu hodně obrázků. No a perličky ze školních lavic? Samozřejmě, že už se “perlí“ a vy si můžete přečíst i první “úlovky“ tohoto školního roku.

Přeji vám krásné počtení a barevný podzim.

p. uč. Marcela Haraštová

Říjen v mateřské škole

Říjen je měsíc, kdy se příroda začíná připravovat na zimu. Listy stromů mění barvy a je to také čas sklizně. Věnovali jsme se sběru přírodnin, které jsme využili k dalšímu tvoření, nebo jako krmení pro zvířátka v lese. Počasí nám přálo, tak jsme co nejvíce času trávili venku na školní zahradě a v okolí mateřské školy.

Povídali jsme si o životě u rybníka. K Hradeckému rybníku směřovaly i naše procházky. Sledovali jsme přípravy na nadcházející výlov a navštívili jsme i místní sádky.

Děti ze třídy Sluníček začaly s otužováním ve zdejší sauně a seznamováním se s prací s hlínou v keramickém kroužku.

V úterý 8. 10. byly potěšit svým krátkým pásmem básniček a písniček děti ze třídy Berušek klienty domova seniorů, kteří slavili svá životní jubilea.

Ve čtvrtek 10. 10. k nám přijelo do naší školičky divadlo s pohádkou Ježkova dobrodružství.

V týdnu od 16. do 18.10. jsme se vystřídali po jednotlivých třídách na dopravní výchově, která se konala v prostorách sportovní haly. Děti byly poučeny, jak se chovat v silničním provozu a následovala jízda na připravených dopravních prostředcích. Všichni jsme si to náramně užili.

Pomalu se připravujeme na podzimní slavnost Uspávání broučků, tentokrát v netradičním duchu. V jednotlivých třídách budou připraveny tvořivé dílničky, kde si rodiče se svými dětmi vytvoří broučka z kamínku a malou lucerničku. Na školní zahradě si mohou projít broučkovou stezku s úkoly. Bude následovat průvod, který povede od mateřské školy městem do zámeckého parku, kde se k nám přidá i ostatní tovačovská veřejnost. Děti broučka uloží do připraveného domečku k zimnímu spánku. Pro všechny děti je připravena sladká odměna. Všem rodičům děkujeme za zapojení do podzimní výzdoby naší školní zahrady.

p. uč. Iva Majerová

Říjen ve školní družině

Další měsíc nám utekl jako voda a my opět píšeme povídání o tom, co jsme tento měsíc udělali, vytvořili a zažili. I přes stále krásné teplé a slunečné babí léto jsme přivítali podzim a s ním i krásy naší přírody.

Povídali si a besedovali s dětmi o změnách v přírodě, jaké druhy ovoce a zeleniny sklízíme v tomto ročním období, jaké ryby a živočichové žijí v okolí tovačovských rybníků, zahráli si na houbaře a také si připomněli Den stromů. Své znalosti dětí zúročily v podzimní stezce se skřítky Podzimníčky.

Nechyběly ani výtvarné aktivity, kdy jsme využili nasbírané přírodniny a tvořili kaštanová zvířátka a také koláže. Děti namalovaly a vyráběly halloweenskou výzdobu, která nám zdobí družinu. Napekly halloweenské perníčky. Ještě nás čeká dlabání dýní, pokud nějaké budou, a samozřejmě nebude chybět pořádná halloweenská párty.

Krásné počasí jsme využili k pobytu v přírodě, sportovním hrám a různorodým aktivitám.

vychovatelky ŠD

Kroužek MasterChef

I letos jsme pro naše žáky otevřeli oblíbený kroužek MasterChef (kroužek plný dobrot). Zde se "kuchtičí" učí číst recepty a pracovat podle nich, krájet, strouhat, vařit, péct, uklízet po sobě, ale i spolupracovat se spolužáky a dodržovat pravidla v kuchyni.

Zatím jsme pekli několik dobrot z listového těsta naslano i nasladko. Jako halloweenské menu jsme si uvařili špagety s masovými kuličkami a "boloňskou" omáčkou a čokoládovo perníkové muffiny s citronovou polevou a marshmelownem.

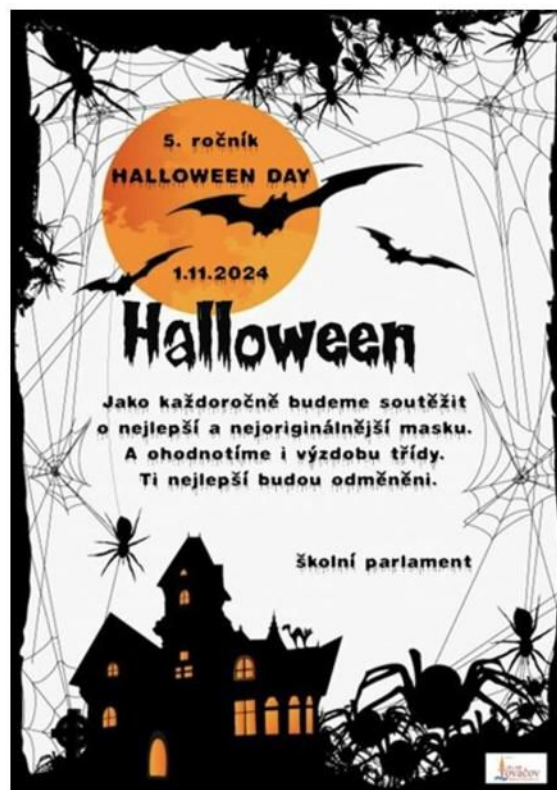

Všichni kuchtíci jsou moc šikovní a společně se vždy těšíme na další vaření.

Helena Řihošková, vedoucí kroužku

Příprava na Halloween

Ve všech třídách i na chodbách je vidět halloweenská výzdoba a všichni se těší na vyhlášení nejlépe vyzdobené třídy. A nejen to, těšíme se i na originální halloweenské masky, ze kterých vybere školní parlament ty nejlepší. O vítězích vás budeme informovat v příštím čísle, zatím přinášíme malou ochutnávku.

Florbalový turnaj v Přerově

Dne 17. října se v hale v Přerově uskutečnil florbalový turnaj, kterého se zúčastnilo pět týmů z okolních základních škol. Mezi nimi nechyběli ani naši hráči ze Základní školy a Mateřské školy Tovačov. Přestože se tým v úvodních zápasech potýkal s těžkými soupeři a čelil několika drtivým porážkám, jejich bojovný přístup a odhodlání nakonec vedlo k cennému vítězství v závěrečném utkání.

Turnaj začal pro Tovačov nepříjemně. Prvním soupeřem byla škola Želátovská, která od začátku dominovala a bez větších problémů dokázala porazit tovačovský tým poměrem 8:0. Hráči soupeře byli rychlí, přesní a jejich kombinace téměř vždy končily gólovým zakončením. Navzdory snaze našich obránců a brankáře se nám nepodařilo najít odpověď na jejich útočnou sílu.

Po tomto těžkém úvodu následoval další zápas proti škole U Tenisu. Zde se situace opakovala a Tovačov si připsal další porážku, tentokrát 0:6. Hráči soupeře předvedli vynikající taktiku a rychlé protiútoky, na které náš tým bohužel nedokázal reagovat. Přes všechny snahy se nám nepodařilo skórovat, ačkoli naši hráči několikrát dokázali proniknout do soupeřova obranného pásma.

Ve třetím utkání proti škole Komenského se zdálo, že se situace příliš nezmění. Soupeř i zde diktoval tempo hry a Tovačov utrpěl další prohru, tentokrát 0:7. I přes zlepšenou komunikaci mezi hráči a několik slibných šancí se nám opět nepodařilo najít cestu k soupeřově brance. Komenského škola ukázala svoji herní vyspělost a byla pro naše hráče neřešitelným oříškem.

Nicméně ani po třech těžkých porážkách naši hráči neztratili bojovného ducha. Závěrečný zápas proti škole Pavlovice se ukázal jako rozhodující. Hráči Tovačova nastoupili s novým elánem, odhodlání přerušit sérii neúspěchů. Tento zápas se od začátku vyvíjel mnohem vyrovnaněji. Naši hráči se zaměřili na důslednou obranu a využívání každé příležitosti k útoku.

Díky zlepšené spolupráci, rychlým přihrávkám a efektivním zakončením se nám podařilo prolomit střelecké trápení a zvítězit 6:3. Pavlovice sice dokázaly vstřelit tři branky, ale Tovačov udržel náskok a konečně si připsal zasloužené vítězství.

Tento turnaj byl pro tým Tovačova náročnou zkouškou, která však přinesla i důležitou lekci o vytrvalosti a týmové práci. I přes těžký začátek se naši hráči dokázali vzchopit a ukázat, že se nevzdávají, ani když se zdá, že je všechno proti nim.

p. uč. Tomáš Šilha

Vypravování v hodinách slohu v 6. A

V rámci hodin slohu jsme ve třídě 6. A trénovali slohový útvar vypravování. Vysvětlili jsme si, jak musíme postupovat, co nesmí chybět, jakých chyb se vyvarovat. Nakonec dostali šestí domácí úkol, ve kterém měli vymyslet vypravování, v němž bude hrát hlavní roli nějaké kuchyňské nádobí, přístroje nebo kuchyňské spotřebiče. Nejzdařilejší z nich si můžete přečíst.

p. uč. Marcela Haraštová

Nůž Franta na houbách

Jmenuji se Franta a jsem kapesní nůž. Jsem nepostradatelný přítel dědy Květoše. Jednoho sobotního rá-

na mě vzal do lesa na houby. Nachodili jsme toho moc, ale hříbky jako by se nám schovávaly. Až jsme přišli za krásný palouček a ejhle. Tu pravák, tu bedla, a i muchomůrka tam byla.

Konečně jsem se mohl předvést i já. Děda mě vyndal z kapsy a už jsem okrajoval a čistil hříbky. To vám byla nádhera! Nakonec jsem očistil plný košík. Trvalo to dlouho, až jsem z toho byl unavený. Když jsme dorazili domů, tak mě děda řádně očistil a schoval do pouzdra.

Už se moc těším, až spolu opět vyrazíme na další putování po lese.

Natalie Gáličková, 6. A

Nerezový hrnec

Byl jsem krásný nerezový hrnec, dokud ve mně jednou nevařili na sporáku brambory na oběd.

Zpočátku šlo vše dobře, vložili do mě nakrájené brambory, zalili vodou a osolili. Zapnuli mě na nejvyšší stupeň. Pak na mě ale zapomněli. Zanedlouho se voda začala vařit a přetékala ze mě ven. Voda stále přetékala, až vyvěřela a já začal křičet: „Pomoc, já se pálím!“ Naštěstí si toho všimla pánev a zavolala: „Už ti běžím na pomoc!“ Jenomže pánev nebyla dost rychlá a já se spálil úplně. Pánev po cestě nabrala chňapku. Až dorazily, tak chňapka vypnula sporák a zavolala na pomoc drátěnku s Jarem. Pánev mě nejdříve nechala odmočit v jarové vodě a potom mě vydrhla kamarádka drátěnka.

A já byl zase krásný jako dřív.

Dominika Arnoštová, 6. A

Hledá se naběračka Marcelka

V Tovačově stála jedna krásná základní škola s velkou školní jídelnou. V jídelně byla spousta nádobí. Nejkrásnější byla ale naběračka Marcelka. Měla dlouhou černou rukojeť a část na nabírání byla stříbrná a třpytila se, až oči přecházely.

Marcelka si zakládala na tom, aby byla každý den dobře umytá a vyleštěná. Pokaždé, když ve škole skončil výdej obědů, paní kuchařky Marcelku důkladně umyly a vyleštily. Až jednoho dne na ni zapomněly. U dveří se rozloučily: „Holky, krásný víkend a zase v pondělí.“ A Marcelka zůstala celá špinavá od špenátu. Chvilku byla nervózní, ale řekla si: „Určitě se pro mě někdo vrátí a umyje mě.“ Jenže celý pátek nikdo nepřišel. A bohužel ani v sobotu. V neděli toho měla už dost a řekla si: „Musím něco udělat, dokážu se umýt sama.“ Chvilí přemýšlela, jak by to mohla dokázat. Napadlo ji: „Musím se dokutálet pod kohoutek.“

A tak to zkoušela jednou, dvakrát, desetkrát, až se jí to nakonec podařilo. Jenomže se rozhoupala moc a zapadla za kuchyňskou linku. Zůstala ležet na špinavé zemi. Marcelka byla špinavá od špenátu a teď i od pavučin a prachu. Pomyslela si: „A teď už mě nikdo nikdy nena-
jde.“ Bylo pondělí a kuchařky se vrátily zpět do kuchy-
ně. Těsně před výdejem obědů zjistily, že jim chybí na-
běračka. Hledaly ji celý den, ale nenašly. Marcelka ce-
lou noc přemýšlela, jak by na sebe upozornila. Druhý

den ráno kuchařky zase hledaly naběračku a jedna z nich povídá: „Slyšíte to?“ Byl to zvláštní zvuk, jako by něco cinkalo. Byla to Marcelka, která se pokoušela rozhoupat. Kuchařky šly za zvukem, až konečně Marcelku našly. Zaradovaly se, pořádně ji vydrhly a vyleštily.

Od té doby si Marcelka dávala velký pozor, aby ji každý den pečlivě umyly a vyleštily. A když měla náhodou pocit, že se tak nestane, rozhoupala se a zacinkala. I kuchařky každý den kontrolovaly, jestli je vše na svém místě. Naběračka Marcelka je přece každý den v kuchyni potřeba!

Zlata Zbožinková, 6. A

Řezníkův nůž Pepa

Ahoj, jmenuji se Pepa a jsem velice ostrý. Můj majitel je totiž řezník.

Jednoho dne, bylo to v zimě, přišel ve své řeznické zástěře a říká: „Tak, Pepo, dnes si užiješ, jdeme na zabijačku.“ Zabalil mě do utěrky, ale ještě před tím mě pořádně nabrousil, abych byl ostrý. Měl i jiné nože, ale já byl jeho nejoblíbenější.

Přijeli jsme k jedné rodině a tam na nás už čekali i s prasátkem. A než jsem se nadál, už jsem byl sevřený v řeznickově pevné ruce a pokrajoval jsem maso jedna báseň.

Bylo to skvělé. Už se těším na další zabijačku. Teď už jsem řádně umytý a přešetřený ve svém pouzdře a odpočívám.

Šimon Gálíček, 6. A

Přednáška o nutriční výživě

Ve dnech 23. 10. a 24. 10. 2024 proběhla na naší škole přednáška o nutriční výživě pod vedením Mgr. Zuzany Švédové. Účastnily se jí děti prvního stupně. V průběhu přednášky si děti hrály, hlásily se a odpovídaly na otázky paní přednášející. Měly za úkol skládat zdravé talířky - připravovaly zdravou snídani i oběd. Paní přednášející měla různé dotazy a s milým překvapením děti z velké části správně odpovídaly. Měla s sebou spoustu replik, které představovaly různé druhy potravin. Děti rozeznávaly, co je pro lidský organismus zdravé a co škodlivé. Věděly, že ovoce a zelenina jsou zdraví prospěšné, většina z nich však nikdy neslyšela o špaldové mouce, či o tom, že tmavé pečivo se semínky je zdravější než pečivo bílé. Většina dětí ukazovala svou svačinku, jejíž základ tvoří právě rohlík bílý. Od paní školitelky se děti dozvěděly spoustu informací, které doposud neznaly, např. že na zrak je dobrá nejen mrkvička, ale také borůvky nebo žlutek z vajíčka. Děti věděly, že je správné pít pouze vodu, nikoli tekutiny, které obsahují cukr, že jsou bonbóny a různé cukrářské výrobky nezdravé a proč. Avšak víme, že často na svačinu do školy nenosí to, co je zdravé, ale to, co je rychlé na přípravu nebo koupené v obchodě s velkým obsahem cukru.

Myslím, že je důležité již od útlého dětství dětem ukazovat cestu, jak a co správně jíst, aby se předcházelo civilizačním onemocněním, které nesprávná výživa podporuje.

p. uč. Eva Životková

Perličky ze školních lavic

- Co je to nářečí?
Různé skupenství lidí.
- Všechny slovanské jazyky se vyvinuly ze společného základu. Ten se jmenuje?
+ maďarština
+ českoslovenština
- Do které skupiny slovanských jazyků patří čeština?
Germánština.
- Mezi jaké jazyky patří němčina?
Německo.
- Mezi které jazyky patří italština?
Římština.
- Dopln: Přem_šlej dobře, ab_nevznikla m_ka.
Přemýšlej dobře, aby nevznikla Milka.
- Má náušnice v obou uchou.
- Rybářská síť měla velké oči.
- Božena Němcová napsal povídku Divá Bára.
- V budoucnu bych chtěl pracovat jako zemědělník.
- Nad kostelem lice pták.
- Tři králové napíší nad dveře svoje začínající písmena.

(dodaly p. uč. Marcela Haraštová a p. uč. Alena Borková)

Dopravní výchova ve 4. A

V úterý 15.10. jsme se na poslední dvě vyučovací hodiny vydali do sportovní haly, kde bylo připraveno mobilní dopravní hřiště. V týdnu 14.-18.10. se na něm podle rozpisu vystřídaly děti z místních i okolních škol a školek. Nejdříve čtvrtáky dva páni instruktoři seznámili s tím, jak bude vyhrazený čas probíhat. Připomněli také bezpečnostní pravidla a nezapomněli připomenout ani zásady slušného chování. Hřiště nebylo moc velké, a proto byly děti rozděleny na skupiny, aby se všichni postupně vystřídali, a vyzkoušeli si tak na vlastní kůži role policistů, řidičů i chodců.

Řidiči měli k dispozici elektrické čtyřkolky a měli za úkol jezdit po hrací silnici, jako by to bylo doopravdy. I chodci museli dbát při přecházení na pravidla silničního provozu. A na plynulost a správnost konání všech dohlíželi policisté vybavení reflexní vestou, čepicí, plácačkou se stopkou a hlavně razítkem. A rozdávali pokuty za přestupky. Ke své funkci se postavili opravdu zodpovědně a někdy doslova naháněli provinilé řidiče po hřišti. Na všechno dohlíželi oba instruktoři, řešili nepřehledné situace, vysvětlovali a sjednávali pořádek. A my s paní učitelkou Hénikovou jsme to celé z bezpečné vzdálenosti sledovaly. Na závěr si děti spočítaly pokuty, a i když měli někteří opravdu velkou sbírku, pochvalu dostali úplně všichni. I když se nám na začátku zdálo, že už jsou čtvrtáci na autíčka trochu přerostlí, nakonec si to všichni skvěle užili. Této praktické části dopravní výchovy předcházela beseda s paní policistkou z Městské policie Přerov. Pomocí interaktivní tabule a pracovní brožurky se děti naučily některé dopravní značky, vyzkoušely si rozklíčovat dopravní situace a mnoho dalších užitečných informací o povinnostech chodců a cyklistů. Všechny nabyté vědomosti a dovednosti na závěr zúročily v opakovacím kvízu MŠMT a byly za ně také po zásluze odměněny.

Petra Nemravová, a. p.

Exkurze do Vídně

Žáci osmé a deváté třídy absolvovali v úterý 1. října exkurzi do Vídně. Přinášíme vám několik postřehů devátáků z této akce a také fejeton popisující průběh cesty a prohlídky rakouské metropole. Vzhledem k tomu, že autor fejetonu se do své práce opravdu poctivě "obul" a s rozsahem článku to poněkud přehnal, museli jsme pro účely časopisu jeho vtipné popisování výrazně zkrátit.

Wienerzeßta

Habsburská Vídeň. Hlavní město Rakouska. Nádherné město se spoustou turistů. Nejčastěji z východu, ale i ze střední Evropy. A právě těmi jsme byli my. Dovolte mi tedy, abych vám onen zájezd více přiblížil. Vyjžděli jsme brzy ráno. Všichni jsme u sebe museli mít pochopitelně platné doklady. To, aby nás Rakouschische polizei pustila přes hranice. Pan průvodce, pan Kočí, i s pedagogickým dozorem seděl vepředu. Je-li jsme čtyři hodiny! Z okna jsem se želbohu dívat nemohl. Někdo děsně "chytřej" dal na ta okna takovou tu černou mřížku, skrz kterou nejde nic vidět. No, nevadí, no, tak jsem alespoň poslouchal die Musik. Asi tak za dvě hodiny jsme překročili česko-rakouské hranice. Za chvíli jsme dorazili do Wiedně. Náš odpolední program byl rozdělen do tří částí. První část bylo letní sídlo skoro tří set členné habsburské rodiny, Schönbrunn. Pan Kočí začal vyprávět, co je to Schönbrunn, kde se tady vzal, kdo ho postavil, kdo ho nechal postavit atd. Jestli ale čekáte, že vám řeknu něco bližšího, tak jste na omylu, neb jakmile jsem opustil rakouské hranice, veškeré mé vědomosti tam nabyty, tam zůstaly. A myslím, že ne jenom mně. Poté jsme se z přední části paláce přesunuli na jejich zahrádku. Vystoupali jsme po schodišti na balkon, ze kterého bylo vidět jedné z předních členů habsburské monarchie Marii Terezii rovnou do ložnice. Kdyby se někdo ptal, tak tam zrovinka nebyla. Pan Kočí nám řekl takovou zajímavost: Prý, když se "Mařka" dobře vyspala, měla dobrou náladu a venku bylo rovněž velmi hezky, zahlásila všem třem stům členům obávanou větu, a já se jim vůbec nedivím: „Rodino Habsburků, jdeme na výlet!“ Možná si říkáte, co je na tom tak strašného. Vždyť přeci mohou jet autem. To je sice pravda, jenže tenkrát měla vozidla takovou sílu koní, kolik se za ně těch koní

dalo zapřáhnout. Takže asi čtyři. Ale aby z toho měli větší požitek, tak šli pěšky. V korzetech a těch malinkých útlounkých schkrpahlech. Čili vyšli ráno, na konci francouzské zahrady u Neptunovy fontány si dali pauzičku na "kafíčko" a určitě i nějaký ten "zákuseček", a pak šli ke kolonádě Gloriette. Šli to nadvakrát. Nahoře na kolonádě měli "obídek" a pak šli celý zbytek dne zase zpátky do Schönbrunnu, kde povečeřeli, a doufali, že zítra nebude zase pěkně. Nehledě na to, že je těžké zkoordinovat lidí dvacet, natož pak přes tři sta! A rovněž by mě zajímalo, jestli každý člen rodiny Habsburkovic znal všechny ostatní členy. Já si totiž nepamatuji jméno své vlastní babičky z matčiny strany, natož pak jméno mého nevlastního prašvagra strýce mé vlastní pramáti mého nevlastního prapraparotce z druhého kolena z matčiny strany mé pětileté neteře. To byste ani nevěřili, jakou práci mi dalo tuhle blbost vymyslet. Pak jsme se po této cestě vydali i my. Došli jsme až k Neptunově fontáně. Pod honosnou sochou Poseidona, byly sochy jezdců na koních. První dva po jeho pravici symbolizovali dvě německé řeky Dunaj a Inn. Zbylé dvě nalevo měly znázorňovat naše dvě řeky, Vltavu a Labe. Dle pověsti se habsburská říše rozpadne, když o jednu z nich přijde. Což se pak skutečně stalo, když vzniklo Rakousko, Maďarsko a Československo. Když jsme se pokochali Aristotelem, vystoupali jsme ke kolonádě. Po cestě, již skoro nahoře, jsem s paní učitelkou potkal běžkyni, která tak před pěti minutami byla ještě dole. No, tak někomu to trvá den, někdo to vyběhne ani ne za deset minut. S paní učitelkou oba spadáme do té první kategorie. Jen, aby nevznikly nějaké kázeňské problémy, tak tohle řekla první ona. V momentě, kdy jsme se slavnostně dostali ke kolonádě a vešli dovnitř, spatřil jsem po

stranách sochy vojáků bez Gesichtů. Myslel jsem si, že jim je někdo ukradl. Později jsem se však dozvěděl, že to tak má být. Oni to totiž nebyli obyčejní vojáci, ale Nibelungové, bájní bojovníci z germánských pověstí s nadpřirozenými schopnostmi. Dle pověsti mají habsburské monarchii pomoci, až jí bude nejhůř. Něco, jako naši blaničtí rytíři. Jelikož se zatím ani nehnuli, tak se máme na co těšit. Pak jsme měli asi hodinový rozchod, který pan Kočí libozvučně nazýval indy-vindy. Můj vypadal tak, že jsem se svou spolužačkou šel do suvenýrů. Tady mě zaujaly pouze bílé Mozartovy koule, které objednávat byla veliká zábava. K pultu, za kterým seděla paní Kauflerin, jsem nakráčel jako největší pán. Přišel jsem s těmi koulemi v ruce... přišel jsem tam s weisen Mozartkugeln a položil je na pult. Paní to namarkovala a řekla: „Fünf, neunzig euro.“ (pět euro a devadesát centů = sto padesát Kč). Já jsem zašmátral v mé Katzenschreitoflen a kýženou měnu jí podal. Poděkoval jsem a odešel. Koupil jsem je, protože to měla být limitovaná edice a v Česku jsem je ještě neviděl. Myslel jsem tedy, že je mají pouze tam a nikde jinde. Později jsem však zjistil, že v Rakousku jsou úplně všude. Za tři eura! A jak chutnaly? Ty s tmavou čokoládou jsou lepší...

Poté jsme již všichni vlétli do autobusu. A jeli na druhou část našeho zájezdu, Hofburg a k tomu i Volksgarten. Zanedlouho jsme se vymotali z Wienersahzpy a dorazili do cíle. Vydali jsme se na náměstí Marie Terezie. Pan Kočí nám ukázal největší morový sloup v Evropě. Celý byl vykládán čtrnáctikarátovým zlatem. Po tomto monumentu nám ještě

ukázal Stephansdom. A poté bylo další indy-vindy. Po něm jsme se “pješobusem“ vydali do lidové zahrady. Im originalisch Volksgarten. K tomuto místu se vztahuje rovněž jedna pěkná historická příhoda. Když ji nechal Franta Josefů nebo kdo postavit, řekl, že jakýkoliv muž, který v neděli přijde do Volksgarten v obleku, dostane guláš, chléb a pivo. Jenže tenkrát drazí Rakušané neměli většinou žádný oblek, a tak se první den vše vytilo. Toho využili rakouští krejčí, kteří ušili laciné kabáty, které před zahradou za pár šilinků půjčovali. Nyní už to nejspíš ale nefunguje. Vyzkoušené to avšak nemáme. Jeden z nás tam sice oblek měl, ale nebyla neděle, takže guláš, chléb, ani to pivo chudák stejně nedostal. Nasedli jsme do autobusu a jeli směr Prater. Já měj již program vymyšlený předem. Půjdu na Wiener Riesenrad. Vídeňské kolo bylo velmi velké a kulaté. Poté jsme šli hledat naše další spolužáky. Našli jsme asi tři, jak do takových těch automatů s pařátem hází jedno euro za druhým. Dohromady tam naházeli myslím sedmdesát euro! Ale zase vyhráli dva plyšáky koček, takže se to rozhodně vyplatilo. A tak se, drahé děti, buduje závislost na hazardních hrách. Ještě jsme krátce poklábosili a pak jsme už nastoupili do autobusu a vrátili se do Česka. Zakrátko se setmělo, takže výhled z okna byl opět nijaký. Jakmile jsme dorazili do Tobitschau, radostně jsme všichni odkráčeli do svých měkkých českých postelí. A na druhý den jsme naprosto všichni bez jediné výjimky přišli zcela čilí a plní energie do Schuly.

Martin Nemrava, 8. A

Ohlasy na exkurzi do Vídně – 9. A:

Exkurze byla pěkná. Poučná, zajímavá, kupodivu nám vyšlo i počasí. Ochutnal jsem sacher i vídeňskou kávu, ovšem problém byl trochu s objednáním – Rakušané totiž neuměli česky.

Jakub Vavrouch

Celkově ve Vídni se mi moc líbilo. Ze všech památek, které jsme navštívili, se mi nejvíc líbil zámek Schönbrunn. Moc se mi také líbilo, co jsme se dozvěděli o Sisi. Ale nejvíc z celého zájezdu se mi líbilo, že jsem strávila čas s kamarády.

Kristýna Tušková

Nejvíc se mi samozřejmě líbil Prater. Také jsem obdivoval to, jak ti lidé chodí elegantně oblečení.

Jan Vrana

Ve Vídni to bylo velmi pěkné, užili jsme si to určitě všichni. Líbily se mi hlavně památky, jako je katedrála svatého Štěpána nebo Hofburg. Měli jsme hodného průvodce, který nám o každé věci něco řekl.

Karolína Skřípská

Nejvíce se mi líbil Schönbrunn a vše kolem Sisi. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací, věřím, že některé z nich si i zapamatujeme. Bavili jsme se, ale také jsme se trochu zapotili při nakupování v angličtině i němčině.

Karolína Kubičková

Moc se mi líbila katedrála sv. Štěpána. Také mě zaujala Neptunova fontána, vlastně celý Schönbrunn. Moc hezký byl Hofburg, ve kterém bylo muzeum Sisi, do kterého bych se ráda podívala. Bylo moc hezké, jak celou Vídní projížděly kočáry (fiakry).

Nikola Pořízková

Jsem ráda, že jsem se dozvěděla něco nového o Vídni a také o panovnících, kteří tam vládli. Nejvíc se mi líbil Schönbrunn. Hofburg také vypadal pěkně. Dále jsme byli v Prateru. Já jsem byla ve strašidelném domě, doteď z toho mám noční můry.

Veronika Kubičková

Moje strachy

V deváté třídě jsme se věnovali v rámci tematického celku Člověk a citový život také tomu, jak se lidé liší v prožívání různých životních situací, jak jsou citově odolní nebo jak můžeme citovou odolnost posilovat. Deváťáci dostali za úkol zapřemýšlet nad tím, jak se v průběhu jejich dosavadního života změnily jejich strachy. Měli napsat pět svých strachů, když byli malí a pět svých strachů současných. Výsledky byly vcelku předvídatelné, ale rozhodně se někteří pustili do práce velmi zodpovědně a uvědomili si, že s dospíváním přichází i větší zodpovědnost a že jejich strachy současné souvisí především s jejich další životní dráhou a s jejich blízkými.

Nejčastější odpovědi:

1. *strachy z dětství* (od nejčastěji uváděných po nejméně uváděné)

- ze tmy, z pavouků, z hadů
- z doktorů, injekce, nemocnice, zubaře
- z bubáků, strašidel, duchů, čertů
- z výšky, z lidí
- z toho, že přijdu o své blízké
- být sám/sama doma
- objevovaly se i strachy kuriózní nebo úsměvné, např. že mi nenarostou vlasy, z postaviček z filmů, že nezhubnu, z filmu Terminátor

Nemohu nezmínit odpovědi Jakuba Vavroucha, který úkol pojal s nadsázkou a svérázným humorem sobě vlastním. S jeho svolením vám představuji jeho “strachy“:

2. *strachy současné* (od nejčastěji uváděných po nejméně uváděné)

- že neudělám přijímací zkoušky
- že přijdu o své blízké
- ze tmy, z hadů, z pavouků
- z budoucnosti
- z testů a zkoušení ve škole
- z výšek
- že se nedostanu na vysněnou školu
- z hmyzu
- ze smrti, ze ztráty přátel
- mluvit na veřejnosti nebo s novými lidmi
- z přechodu na novou školu
- i tady se objevily i strachy ne úplně obvyklé, např. z jahod, z globálních problémů, ze slimáků, z toho, co je v hlubině moře

... dřív

- Tma. Nejdřív jsem měl strach ze samotné tmy, ovšem když jsem v šesti letech omylem viděl film Mlčení jehňátek, bál jsem se toho, co se v té tmě skrývá.
- Hmyz – zejména pavouci. Cokoliv, co mělo víc než dvě nohy, představovalo pro mě zlo!
- Slimáci. Jako malému se mi často vracela noční můra, ve které jsem se nemohl pohnout a lezli po mně slimáci...

• ... a teď

- Dnes již vím, že ve tmě nic než tma není, a taky vím, že se nemám dívat na Mlčení jehňátek těsně před tím, než mám jít spát.
- Mimo to taky vím, že pavouk se dá lehce zneškodnit a že od otravných much jsou zde mucho-lapky. A slimák že představuje daleko větší hrozbu pro saláty než pro lidi.
- Nyní mám daleko větší strach z globálních katastrof, zejména pak ze zemětřesení, doby ledové a povodní. Z jaderné války či hladomoru.
- P. S.: Před nedávnem jsem viděl Psycho. Od té doby se koupu zásadně ve vaně...!

Některé odpovědi dokládaly, že deváťáci už mají opravdu nakročeno do světa dospělých a jsou schopni o některých věcech velmi rozumně a vyspěle přemýšlet:

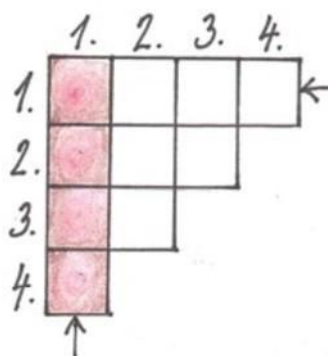
- bojím se ztráty lidí, které mám moc ráda
- bojím se toho, že zklamam sama sebe
- bojím se toho, že někoho zklamam
- bojím se, jak bude vypadat moje budoucí povolání
- bojím se, že si s třídou neužijeme naplno poslední rok
- mám strach z válek a útoku
- největší strach mám z toho, že nevidím svou budoucnost

p. uč. Marcela Haraštová

Roháček pro mladší a začátečníky

Je tu podzim a s ním také období, kdy kromě sbírání hub v lese můžeme také vyrazit na pole nebo louku a kde se rozhýbá nejen naše tělo, ale za pomoci větru také ... (tajenka).

1. tajenka
2. dvanáct měsíců
3. *potom* jinak bez prvního písmene
4. konečné písmeno slova roháček

Palindrom pro všechny

Jelenovi pivo nelej.

(palindrom = slovo nebo věta, které můžeme číst zprava doleva nebo zleva doprava a mají vždy stejný význam)

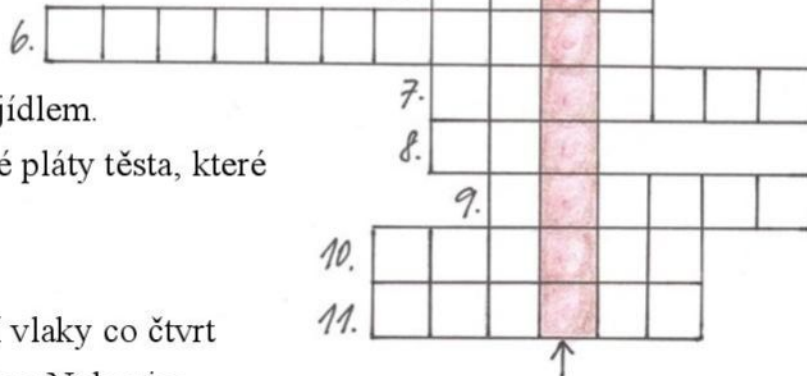

Doplňovačka pro starší a pokročilé

Dušičky (2. 11.) ... Ano, dušičky. Nikoliv Halloween. Tu americkou slátaninu (což je úsměvné, jelikož je tento svátek původně z Irsku) si strčte do ... dýně. Konec konců, u nás není tradicí dětinské vyřezávání zeleniny, u nás je tradicí tvořit věnce z chvojí, kterými pak zdobíme hroby našich zesnulých. A když jsme u těch věnců, víme, jakým směrem by se na nich mělo chvojí pokládat? Chvojí by mělo být ... (tajenka)... hodinových ručiček, na znamení toho, že se čas již zastavil.

1. Tvor živící se mravenci.
2. Čtverečkovaný, linkovaný, tvrdý, měkký je ...
3. Když někomu vezmu život, bude ze mě ...
4. Hora, na které sídlí řečtí bohové.
5. Jednotka výkonu.

6. Obor, který se zabývá jídlem.
7. Italské těstoviny. Tenké pláty těsta, které se vrství na sebe.
8. Spisovně „barák“.
9. Z jakého města vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu? Napoví Jaroslav Nohavica.
10. Černý pták mužského rodu.
11. Anglicky podzim.

Martin Nemrava, S. A., Petra Nemravová, a. p.

Soutěž

Mezi soutěžními obrázky se nejčastěji objevovaly práce prvňáčků a druháčků, a proto jsme se rozhodli, že oceníme každou z těchto tříd zvlášť, abychom odměnili co nejvíc z nich. Tady jsou jména výherců:

Kategorie 1. A třída:

1. místo – Tereza Holomčíková

2. místo – Veronika Kadlecová

3. místo – Štěpán Heglas

*Kategorie 1. B třída:***1. místo – Isabella Héniková****2. místo – Anna Novotná****3. místo – Valentýna Krybusová***Kategorie 2. A třída:***1. místo – Mia Ludvová****2. místo – Aneta Klimešová****1. místo – Eliška Zapletálková****3. místo – Zoe Mudrá***Kategorie 2. B třída:***1. místo – Rozárie Horáková****1. místo – Natálie Dostálová**

2. místo – Mia Ella Minaříková**3. místo – Emma Zavadilová**

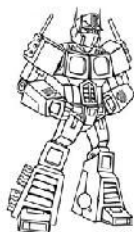
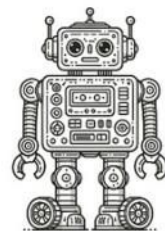
Kategorie 3. až 5. třídy:

1. místo – Dominik Štulpa, 4. A**2. místo – Karolína Nguyen, 4. A**

Vítězům gratulujeme a po vyhlášení ve školním rozhlase je čeká drobná odměna.

Zadání nové soutěže

Kdesi v dalekém vesmíru putuje po oběžné dráze Velkého světla docela malá planetka jménem Gloringea. Na ní si v míru a pokojně existují roboti nejrůznějších barev a velikostí, z nejrůznějších materiálů, s nejrůznějšími šroubky, drátky a obvody. Jejich existence na Gloringee je ale plná pohody jen do doby, kdy se na nedaleké planetě UX-7 usnesou roboti pod vedením nejsilnějšího Nraga, že je jim jejich planeta malá a rozhodnou se obsadit Gloringeu. Nechají si vzít Gloringeané svoji planetu? Podrobí se Nragovi a budou mu sloužit? Ne! Postaví se jemu i jeho armádě. A bude to velký souboj, bude to velká válka robotů! A bude to také téma vaší další soutěže. Namalujte válku robotů. Čas na to máte do příští uzávěrky, která bude v pátek 22. listopadu.

A nesmím zapomenout napsat, že téma válka robotů vymyslela do soutěže Mia Ludvová ze 2. A, a protože se nám nápad moc líbil, dostane od nás malou odměnu. Nápady na další zadání soutěže můžete nosit stále ke mně do kabinetu.

Užijte si tvoření a připomínám, že můžete volit různé způsoby a techniky. Co kdybyste třeba tvořili z plastelíny nebo z papírových krabiček a ruliček? Nechám to na vás, ale už teď se těším, jak si s válkou robotů poradíte. A nezapomínejte napsat jméno a třídu, opět jsme museli ze soutěže některé nepodepsané obrázky vyřadit.

Závěr

Užívejte si procházky do podzimní přírody, mějte se hezky a na shledanou v příštím čísle.

p. uč. Marcela Haraštová

www.zstovacov.cz